

Basunen

Eller hvis
basunen
giver en
utydelig
lyd, hvem
vil så gøre
sig rede
til kamp?

1. Kor. 14, 8

3. årg.

2002

Nr. 2

Den gode hyrde

Jesus siger: Jeg er den gode hyrde! Begrunder det og siger; ”Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.” Joh.10:11

Ja, det er sandheden om ham. Herren Jesus har sat sit liv til for fårene. Han gik aldrig af vejen for fårenes store fjende, tyven, som kun kom for at stjæle, slagte og ødelægge.

Forskellen på den gode hyrde og tyven er; at den gode hyrde elsker fårene, han søger Faderens ære. Tyven elsker sig selv; han søger sin egen ære.

At søge sin egen ære er det samme som at gøre sin egen vilje. Joh. 12:26.

”Den der taler af sit eget, søger sin egen ære, men den, der søger hans ære, som sendte ham, han er sanddru og der er ikke uret i ham.” Joh. 7:18.

Jesus siger: ”Vel har jeg meget at dømme jer for; men han, som har sendt mig, er sanddru og kun hvad jeg

har hørt af ham, taler jeg til verden.” Joh. 8:26

Og atter i Joh. 5:30 siger han: ”Jeg kan slet intet gøre af mig selv; således som jeg hører, dømmer jeg, og min dom er retfærdig, thi jeg søger ikke at fremme min egen vilje, men hans, som sendte mig.”

Disse vers viser vor frelsers sindelag, ja, hele hans mål for at lade sig føde til jord.

Faderens vilje var at du og jeg, ja, den hele verden skulle frelses ved hans søn Jesus Kristus. Efes. 1.4-6 og 2. Pet. 3:9.

”Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig.” Joh.10:27.

Når du læser dette vers kan det spørgsmål komme til dig: Er jeg et af Jesu får? Tre spørgsmål du kan stille dig selv, for at få klarhed og fred i dit hjerte er: Hører jeg hans røst? Mærker jeg i mit

hjerter, når han taler? Og drages jeg mod hans røst, når han taler?

Mærker du at du drages efter hans røst når han siger: ”Her er vejen I (du) skal gå!” Esajas 30:21, så vil jeg sige lykkelig du, som kender denne indre dragelse, når Herren taler. Tak og pris ham for det!

Mange drives omkring, uden at ænse herren Jesu tale og må derfor lide meget, i ånd, sjæl og legeme, både her i tiden og siden i al evighed.

Men du som ved Guds uudgrundelige og store barmhertighed, har fundet nåde hos Ham, så du har fået øjne at se med og øre at høre med, så du kan hører hyrdens røst, læs den sidste del af verset i Joh. 10:27 igen: ”- og de følger mig.”

Hyrden leder til de grønne enge og til hvilens vande. Følg ham, så skal din sjæl finde frelse. Gå ikke dine egne veje. Du kommer da uden for hans rækkevidde og vil lide meget ondt.

Hyrden går ikke bag dig og presser dig, nej, han går foran dig, leder dig ind på frelsens vej. Følg derfor efter ham så tæt som muligt, mål dig ikke med de andre, så du ikke skal miste ham af syne. Det er ham du skal ligne!

Du er sat her i verden, men du er ikke af verden, om ellers du har taget imod frelsen i Kristus Jesus og vandrør i hans fodspor.

Giv ikke efter for den tanke at vejen er for smal og stejl. Dyrebare sjæl! Herren har banet den, netop for at du

og jeg skal kunne følge ham efter. Han længes med nidkærhed efter din sjæl!

Hør når han siger: ”Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tynget af byrder, og jeg vil give jer hvile.” Se Matt.11:28-30. Følg ham helt og fuldt, gør det i tro, ja, prøv det, da vil du finde glæde og kraft i din vandring med ham.

Daniel Schytt
KØBENHAVN

At bygge Kristi legeme

Hvordan kan vi være med i opbyggelsen af Kristi legeme?

Gør vi dette med at bagtale de andre? Eller ved at blande os i andres sager? Nej! Vi skal alle gøre regnskab for os selv.

I stedet for at spilde vor tid med at blande sig i andres sager, skal vi at arbejde på vor egen frelse.

Vi må selvfølgelig bede for andre, og have omsorg for dem. Men i vort indre liv, i hemmelighed, hvor ingen andre ser os, der skal vi leve et liv som er til velbehag for Gud, rent, uden lyde. Da kan vi hjælpe andre, velsigne dem og hjælpe dem.

Det ligger vældig nær til for menneskene at bruge menneskelig kraft til at kontrollere eller manipulere andre mennesker. Dette til trods for at en sådan person med dette beviser at han ikke en gang har visdom til at kontrollere sit eget liv. Sådan skal det ikke være med os. Hvis vi vil have nåde

over vort liv, da må vi ydmyge os selv. For det hedder i 1. Pet. 5:5: ”For Gud står de stolte imod, men de ydmyge giver han nåde.”

Vi har virkelig godt af, at have lave tanker om os selv, og ikke ophøje os. Da vil Gud bruge os til alt det gode i Kristi legeme. I den rette time vil han da ophøje os.

”Hold bare fast på det I har, indtil jeg kommer. Den som sejrer, og som tager vare på mine gerninger indtil enden, ham vil jeg gi magt over folkeslagene.” Åb. 2:25-26.

Må Gud hjælpe mig og os alle til at holde ud i et liv uden plet eller lyde, indtil Kristus kommer!

Nedim Ataker (21)
ISTANUL, TYRKIET

Kendsgerningerne i Ordet

Det er ret og slet forunderlig at lægge mærke til kendsgerningerne i Ordet. Måske vil du tænke eller spørge: Hvad er kendsgerningerne i Ordet? og det er forståeligt, for det er ikke umiddelbart et ord du finder i Skriften. Men slår du betydningen af ordet op, finder du følgende: **noget som er sket, en afgjort sag, noget som er sandt**. Ser du nu på baggrund af denne forklaring hvor fuld Skriften er af sådanne kendsgerninger?

Det vigtigste her i livet er, **at komme til tro på Kristus**. Ved troen på ham, åbnes hjertets øjne for de kolossale

forjættelser, der gives ved tro på ham. Jeg vil anbefale dig, at begynde at læse Skriften med særlig øje for forjættelserne. Læg mærke til hvad Peter skriver i denne sammenhæng: ”Alt, hvad der tjener til liv og gudsfrygt, har hans guddommelige magt skænket os gennem kundskaben om ham, som kaldte os ved sin herlighed og guddomskraft, og derved har han også skænket os sine dyrebare og største forjættelser, for at I ved dem skal undfly fordærvelsen i verden, som skyldes det onde begær, og få del i guddommelig natur.” 2. Pet. 1:3-4.

Ser du ud af disse vers, at Gud har givet os **alt, som tjener til liv og gudsfrygt**, ...for at vi skal undfly, ...og få del i? Da må det jo være af særlig afgørende betydning, at du får øje på dette; **alt**. Hvad er dette alt? Jeg, for min del, er overbevist om, at det er **Kristus**. Paulus skriver: ”Thi i ham bor hele guddomsfylden legemlig, **og i denne fylde har I del, idet I er i ham**, som er hoved for enhver magt og myndighed.” Kol. 2:9-10. Da er det vel godt at stille det spørgsmål: Mangler du noget, for at kunne undfly, ...og få del i, - når Kristus, som indebærer al guddommens fylde, er givet til dig. Du må vel svare et fast og bestemt ”nej!”. Dette er vel i højeste grad en kendsgerning; **en afgjort sag; en fuldkommen sandhed**. Hvad er det da du mangler? Det er åbenbaring om ham; Kristus. Det er en indre overbevisning

om og oplevelse af ham, af hans vældige magt, af hans overvældende nåde og kærlighed og sandheden om ham, som blotlægger al din løgn.

Hør Paulus' inderlige ønske for efterkommerne: "Og jeg beder om, at vor Herres Jesu Kristi Gud, herlighedens Fader, **vil give jer visdoms- og åbenbarings Ånd** i jeres erkendelse af ham, og at han vil oplyse jeres øjne, så I forstår, hvilket håb han kaldte jer til, ..." Åh, kære bror og søster, - er det ikke netop det vi behøver; **visdoms- og åbenbarings Ånd**, den som kaster lys over kendsgerningerne i og med Kristus.

Lad os se nærmere på hvad der er givet os. Allererst syndsforladelse, så vi kan stå på ren grund, dernæst retfærdighed, den Hellige Ånd, sejr over al synd, guddommens fylde og håb om evig liv, hvor vi altid skal være sammen med ham. Ja, vi kunne skrive resten af bladet fuld, men måtte det få os til at juble og prise vor herre Jesus, vi som er kommet til tro.

Særlig Paulus skriver mange sådanne kendsgerninger. Lad os eksempelvis tage en af de velkendte i Rom. 6:7: "Thi den, som er død, er retfærdiggjort fra synden (synden har ikke flere krav på ham)." Ved troen er det sandt i os og ved troen bliver det sandt i os. Lever du, som en der er sluppet ud af fangenskab? Forstår du, at du er sat i frihed fra synden, du er blevet løst fra at leve dig selv til behag og du er

blevet fri fra al fordømmelse? **Det er en afgjort sag, det er en sandhed.** Hvilken overvældende nåde. Pris Gud for det!

Måske begynder du at forstå, at det som allerede **er sket, er givet os**, skal virke som drivkraft. "for at I **ved dem** skal undfly, ...og få del i." Bror og søster, det er af største nødvendighed, at Kristus bliver åbenbaret for dig. Det er altafgørende for din udvikling. Han alene må stråle for dig. Hans herlighed er det, som forvandler dig, ved at du skuer den. Ingen egen styrke (vilje), intet jordisk, kan gøre dette. Glem alt om, at en knyttet næve i fristelsens stund vil bringe dig sejren. Har du ikke gang på gang lidt nederlag på denne måde. Nej, - vend dit blik imod Kristus til enhver tid, så skal du mærke at fristelserne mister sin kraft og Paulus' ord bliver sandt også for dig: "Men Gud ske tak, **som altid fører os i sejrstog i Kristus** og ved os alle vegne åbenbarer kundskaben **om ham** som en liflig duft!" Vær opmærksom på, at al sejr du måtte vinde ved ham i dit liv, tjener til herliggørelse af ham og ikke dig selv. Al æren hører Gud til. Tak og lov!

Min opmuntring er; **bed.** Vend dig mod ham i fuld tillid og hengivenhed og vent da tålmodig uden at blive modløs. Så skal du, så vist som Gud er sanddru, blive fyldt med åbenbaring om ham.

Bekende i gerning

Jesus siger i Matt. 10:32-33: ”Derfor, hver den som bekender mig for menneskene, ham skal også jeg kendes ved for min Far i himmelen. Men den som fornægter mig for menneskene, ham skal også jeg fornægte for min Far i himmelen.”

Hvordan bekender vi Jesus? Han vil fornægte dem som fornægter ham.

Efter at vi har sluppet Jesus ind i vort hjerte, og tror at han er vor frelser, kan vi bekende ham på to måder:

Med vor mund

Med vor mund og vort liv

Der er millioner af troende kristne i verden. Mange af disse bekender Jesus med sin mund, men deres liv bekender det modsatte. Den som tror og elsker Jesus Kristus, må være et forbillede for andre. Det skal ikke kun være vor mund som bekender Jesu navn, men også, og allermest, vort liv.

Jesus vil have os sådan. Der står i Joh. 14:21: ”Den som har mine bud og holder dem, han er den som elsker mig. Og den som elsker mig, skal blive elsket af min Far. Og jeg skal elske ham og åbenbare mig for ham.”

Og i Joh. 14:23 hedder det: ”Jesus svarede og sagde til ham: Om nogen elsker mig, da holder han mit ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham.”

Når vi lyder Guds bud, da viser vi vor

kærlighed til ham. Men desværre gør mange mennesker ikke dette. Det er let at bekende Jesu navn med munden, men når det kommer til gerninger, så vil mange ikke være med. Det er fordi de elsker sine lyster højere end Gud. For at leve etter Jesu bud, må vi ofre vor egen vilje og lyst. (Matt. 7:13-14). Vi skal holde hans lov nøje, sådan at vi med vort liv kan være et skinnende lys og et godt eksempel. Sådan kan vort liv også ophøje Jesus og den kristne tro. (Titus 2:7-8). Vi må gøre Guds vilje, ikke vor egen (Luk. 11:28), så vi kan få del i det evige liv. (Matt. 5:16). En kristen må være et eksempel på skolen, på arbejdspladsen, i hjemmet – og overalt. Der er få af sådanne mennesker, men det er mulig!

Lad os leve efter Guds ord, sådan at vort liv ophøjer Ham. Da vil han kendes ved os, når den tid kommer. Lad os alle leve sådan.

Özgür Ataker (19)
ISTANUL, TYRKIET

En god samvittighed

”Bed for os; thi vi er os bevidst, at vi har en god samvittighed, da vi i alle forhold gerne vil færdes på rette vis.” Hebr. 13:18.

Dette at vandre ret i alle ting er nok manges længsel og derfor er det også altid muligt for mange at have en god samvittighed, fordi deres sindelag står til det rette. Der står jo ikke at vi altid vandre ret i alle ting, men at det er

det vi ønsker. Og fordi vi kun ønsker dette ene bliver frugten at vi vokser i Gud; vi helliggøres. Der er et ordsprog som siger: Lysten driver værket! Gud har selv skabt lysten til at tjene Ham, skulle Han så ikke også formå at fylde den så der bliver sejr i alle forhold både i dit og i mit liv, - jo sandelig formår Han dette, så rig som han er.

Det beror kun på os, at vore legemer altid står til rådighed for Gud, så vil Han forme og danne os. Vi er leret, Han er pottemageren, vi ligger stille foran Ham, mens Han danner. Her er det nok at vi svigter. Det gælder at hvile i Gud i fristelsen, i tillid til at Jesus har korsfæstet kødet en gang for alle, det har ikke længere krav på mig, djævelen er besejret.

Når du nu ønsker at vandre ret på alle måder, vil Gud helt sikkert give dig vækst i denne vandring, når du blot altid holder dig nær til Herren (ved den gode samvittighed).

Paulus siger endda i Ap.g. 23:1: ”Brødre! jeg har med fuldgod samvittighed levet mit liv for Gud indtil denne dag.”

Paulus skriver om den som vil ha et tilsynsembete i menigheden: ”mænd, der med ren samvittighed bevarer troens hemmelighed.” 1. Tim. 3:9.

Det er ved at bevare troens hemmelighed, Kristus i os, at vi ejer den rene samvittighed. Når vi lever i Kristus afskyer vi synden som besmitter vor samvittighed. Men du og jeg er

så træge til at lærer af vore fald, ja vi glemmer i farten, at vi en gang tidligere er blevet rensset fra den selv samme synd som vi nu igen fristes af. Her er ingen grund til at blive modløs, for netop derfor er vi jo kommet til Jesus, for at lære at bevare den gode samvittighed - vær tålmodig så skal det lykkes også for dig.

Men om vi skulle falde i fristelse, er han dog den trofaste og barmhjertige, så han på ny favner os, når vi bekender vor synd. Heri ligger vor forløsning, syndernes forladelse. Lovet være Gud!

Ap.g. 24:16: ”Derfor øver jeg mig også selv altid i at have en uskadt samvittighed over for Gud og mennesker.”

Det gælder at øve sig! Men hvordan? Ved at holde sig nær til Herren Jesus, ved den rene samvittighed, ved at synd ikke skiller mig fra samfundet med Mesteren, men at jeg kan vedblive at kunne se ham og derved lære af ham.

Ruben Schytt
KØBENHAVN

Se Guds godhed

Gennem alle tider har kongehuset i et land været noget ganske særligt. Fra fødslen af er børnene dér bestemt til at arve kongeriget. Kloge mænd og kvinder oplærer dem fra de er helt små, til

at færdes ret, så de siden kan udfylde deres plads som konge eller dronning.

”Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, ... for at I skal forkynde hans guddomskraft, som kaldte jer fra mørket til sit underfulde lys.” 1. Pet. 2:9. Alle de, som i Kristus Jesus, er blevet Guds børn, ved troen, hører til blandt disse, - eller sagt med andre ord: De som er født ovenfra af Ånden. Joh. 3:3-6. Disse længes Gud efter at oplære til gudsfrygt, så de i alle ting kan forkynde hans guddomskraft.

Det privilegium et barn af kongen har er, at det i modsætning til andre folk, kan tale med kongen, men sin far, ansigt til ansigt. Om det siger Paulus, at når nogen omvender sig (fødes på ny) tages dækket bort. ”Og alle vi, som med utildækket ansigt skuer Herrens herlighed i et spejl, forvandles til det samme billede, fra herlighed til herlighed, **eftersom det kommer fra Åndens Herre.**” 2. Kor. 3:16-18.

Hvem længes ikke efter en sådan oplæring? Hvem har ikke dette suk efter altid at kunne se og tale med sin himmelske far ansigt til ansigt? Guds børn har denne længsel og alle de; som han kalder fra mørket til sit underfulde lys. Ånden giver han os som pant. 2. Kor. 1:22.

Hvem kan så opnå dette velsignede liv i Ånden, ikke bare som Herrens barn og arving, men også hans fortrolige? Jo, ”den; som tørster, skal

komme, den; som vil, skal modtage livets vand uforskyldt!” Åb. 22:17. Vil det sige, at vi kan komme som vi er? Ja, kom! Jesus har gjort alle ting nye! Han er blevet os (de troende) visdom fra Gud, både retfærdighed og helliggørelse og forløsning. 1. Kor. 1:30.

Så kom! ”Smag og se, at Herren er god, salig den mand, der tager sin tilflugt til ham!” Salme 34:9.

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Guds vilje

”I ham har vi også fået del i arven, efter at vi forud var bestemt til det efter hans forsæt som sætter alt i værk efter sin viljes råd, for at vi skulle være til pris for hans herlighed, vi som forud havde håbet på Kristus. I ham har også I, da I hørte sandhedens ord, evangeliet om jeres frelse, ja, i ham har også I, da I kom til troen, fået til indsegl Den Hellige Ånd, som var lovet, ham som er pantet på vor arv, indtil ejendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighed.” Efes. 1:11-14.

I vort liv kommer vi i situationer hvor vi må tage valg. Der kan være forskellige valgmuligheder som kan give virkninger for resten af vort liv, i den eller anden retning. Vi må tage vore valg som brødre og søstre af Jesus Kristus, som de som har fået del i arven. Som

det fra Fil. 3:8: ”Ja, jeg agter i sandhed alt for tab, fordi kundskaben om Kristus Jesus, min Herre, er så meget mere værd. For hans skyld har jeg tabt alt, jeg agter det for skrap, for at jeg kan vinde Kristus og blive fundet i ham, ikke med min egen retfærdighed, den som er af loven, men med den som jeg får ved troen på Kristus, retfærdigheden af Gud på grund af troen, så jeg kan kende ham og kraften af hans opstandelse og samfundet med hans lidelser, idet jeg bliver gjort lig med ham i hans død.”

På hvert trin i livet, når vi kommer på valg, må vi spørge os selv: ”Hvad er Guds vilje nu, i dette forholdet?” Hvad er det vi egentlig gør, når vi tager valg. Tænker vi først på penge, ære, vor egen lyst, ungdommens lyster, vor familie osv. osv?

Vi må først af alt tænke på det mål som er foran os. Vore gerninger og ord må passe ind som en støtte og et forbillede i Guds hus. Dette kan frarøve os mange ting i vort liv – sådan som penge og ære osv. Men var dette Paulus gjorde. Han agtede alt for tab, i forhold til Guds herlighed. Vort kald er at fokusere på dette mål, og vokse op til det.

Vore gerninger viser vort hjertes begær. Vi kan sige at vi ønsker at være som Jesus, men vore valg og vort liv viser hvor nær vi lever ham. Dette er troen. Tror vi virkelig på hans løfter og herligheden i arven? Tror vi at vi

kan blive lig ham?

Når vi kommer til en korsvej, hvor vi skal tage en beslutning, tænker vi: Hvad ville Jesus have gjort? Da kan du indvende: ”Men han var Jesus Kristus.” Ja, da tror du ikke at du også kan blive lig ham.

Mit personlige ønske og min længsel, er virkelig at se herligheden som Paulus, og at anse alt i denne verden som tomhed, ja til og med tab, så jeg kan vinde Kristus. Jeg ønsker at se hans vilje og fodspor i mit liv.

Priskilla Özyürek (22)
ISTANBUL, TYRKIET

Glæde for de oprigtige

”I som elsker Herren, had det ondel! Han bevarer sine frommes sjæle, han frier dem ud af de ugudeliges hånd. Lys er udsæd for den retfærdige, og glæde for de oprigtige af hjertet. Glæder jer i Herren, I retfærdige, og pris hans hellige navn.” Salme 97:10-12.

Der står at der er glæde for de oprigtige af hjertet, og lys for den retfærdige. Hvordan kan jeg vide om jeg er oprigtig af hjertet? Her må hver enkelt dømme sig selv i forhold til Guds vilje, som er Guds ord.

I det sidste har jeg tænkt på hvad jeg siger i løbet af dagen. Hvad hjertet er fyldt af, taler munden. Så dette er en ganske god rettesnor for at se om jeg oprigtig vil følge Jesus. Er jeg optaget

af at snakke om andres fejl og mangler? Støtter jeg op om dårlig snak på skole eller arbejdsplads? Eller bor Herrens ord i mig? Det er så let at lade sig besmitte af dårlig tale, hvis vi ikke er vågne. Menneskets natur er jo at undgå lidelse, men vi er kaldt til at blive lig Jesus ved at gå mod vor egen vilje - gennem lidelserne. For eksempel kan det være lidelse at sige klart fra at man ikke vil bagtale andre. Eller: I stedet for at tage ære selv, kan man give andre ære! Da går lidt af mit selv-liv i døden, og jeg sejrer over lysten til at tage ære af mennesker.

”Den som vandrer i oprigtighed, frygter Herren.” Ordsp.14:2. At frygte Herren er at holde sig fra det onde. Her er også et kendetegn på de oprigtige. De holder sig fra det onde! Holder sig langt borte fra det som kan skade sjælen og samfundet med Gud. Hvis jeg er oprigtig af hjertet, mærker jeg hvad der sløver min ånd og driver mig bort fra Herren. Da kan jeg vende mig fra det, og følge i de spor Mesteren har vist mig. Der vil opgå lys i mørket

for de oprigtige. Salme 112:4. Derfor er det ubeskrivelig vigtig at holde ud i oprigtighed og ægthed. Gud har store løfter for de oprigtige!

”Glæd jer i Herren, I retfærdige, fryd jer, jubler, alle I oprigtige af hjertet!” Salme 32:11. De ægte, sande hjerter for Gud har al grund til at glæde sig. Ikke på grund af alt de har udrettet i sig selv, men de kan glæde og fryde sig i Herren og det levende håb de har fået ved Jesus Kristus - han som er troens ophavsmand og fuldender. ”Lad os derfor, da vi har en så stor sky af vidner omkring os, aflægge alt som tynger, og synden som hænger så fast ved os, og løbe med tålmodighed i den kamp vi har foran os.” Heb. 12:1. De oprigtige kan også glæde sig over lønnen som venter. Jesus så frem til den glæde som ventede ham og derfor led han tålmodig korset, uden at agte vanæren. Nu har han sat sig på højre side af Guds trone!

Sabine Hansen
DRAMMEN

Minneverset

”Thi ligesom Kristus-lidelserne i rigt mål kommer over os, således finder vi i rigt mål trøst ved Kristus.”

2. Kor. 1, 5

Vær frimodige!

Jesus giver selv denne herlige formanig ved fire anledninger. Når vi finder det fundament som vor frimodighed overfor Gud hviler på, bliver vi ved godt mod. Sådan er også denne formanig af Jesus oversat to gange i den norske King James-oversættelse: ”Vær ved godt mod!”

Jesus siger aldrig ”vær frimodige!”, og ikke noget mere. Han lægger hver gang en kraftkilde til for vor frimodighed. Paulus havde fundet disse. Derfor var han altid frimodig (2. Kor. 5:6) og derfor gik han frem med stor frimodighed (2. Kor. 3:12).

Frimodigheden er virksom på to forskellige plan. Det første, og vigtigste, er frimodighed i vort forhold til Gud. Det kan for eksempel være at vi kommer til ham rensat på hjertet fra en ond samvittighed, at vi trænger os ind i Guds rige med magt, eller beder han om hjælp i små og store prøvelser. Men det er også at vi ”kan have frimodighed og ikke blive til skamme ved hans komme” og ”at vi har frimodighed på dommens dag”. Det er åbenbart at det er denne frimodighed Jesus og apostlene lægger størst vægt på.

Frimodighed er jo, for det andet, en kvalitet som skal være tilstede i vort arbejde med sjælene. Sådan som den først nævnte frimodighed medvirker i

vor egen frelse, så vil denne sidste frimodighed virke udover. Frimodighedens arbejdsværktøj er Guds ord. Den Hellige Ånd er arbejdsleder.

La os se på de fire sandheder Jesus knytter til at være frimodig:

1. ”Dine synder er dig forladt!” Matt. 9:2.

En flok mennesker kom med en lam mand til Jesus på en bære. Jesus så deres tro, og kunne derfor tilkende den lamme syndsforladelse. På denne grundvold kan vi bygge vor frimodighed frem for Gud! Jeg vil prise Gud for at mine synder er mig forladt, og for at jeg helt siden jeg var et barn, har båret dette i mit hjerte. Derfor er jeg ved godt mod!

Med den lamme så det menneskelig talt håbløst ud. Jesus så imidlertid forbi baren og det kraftløse legeme. I mandens indre så Jesus troen. Sådan taler Jesus også i dag til de omvendte troendes hjerte: Vær frimodig! Dine synder er dig forladt!

2. ”Din tro har frelst dig.” Matt. 9:22.

En kvinde som havde haft blødninger i tolv år, kom og rørte ved Jesus kappe. Også til hende gav Jesus straks denne klare opfordring: ”Vær frimodig!”

Historien afsluttes så vidunderlig: ”Og kvinden blev rask fra samme stund.” Paulus udtrykker dette så godt i Efes. 3:12: ”I ham har vi frimodighed, og ved troen på ham har vi adgang med tillid.”

Historierne om den lamme mand og kvinden med blødninger lærer os at komme til Jesus Kristus. Menneskene søgte en udfrielse fra sin fysiske lidelse, men Jesus kom først og fremmest for at frelse dem fra deres synder. Til alle dem som vil løses fra synden, ud fra at trælle under sit gamle menneske, lyder formaningen: ”Vær frimodig!” Vær ved godt mod, det skal fuldt ud lykkes for dig!

3. ”Det er mig.” Matt. 14:27.

Når prøvelser og modgange kommer ser menneskene ”spøgelser”. For mange kristne fører dette ud i modløshed og anfægtelser. Dette er ikke vort kald! Sådanne ”spøgelser” fremstår aldrig for troens øjne.

Da Jesus kom gående mod disciplene i båden, var de virkelig i modgang. Der står at båden ”stampet hårdt mod bølgerne, for vinden var imod”. Da disciplene så Jesus, blev de slået af skræk og de skreg af rædsel: ”Det er et spøgelse!”

Jesus talte straks til dem: ”Vær ved godt mod, det er mig. Frygt ikke!”

Jeg vil prise Gud at jeg har set Jesus komme mig i møde, når vind og bølger står imod. Netop gennem lidelser vil han lutre og rense mig, så jeg kan blive hans herlighed til pris.

4. ”Jeg har overvundet verden.” Joh. 16:33.

Denne sandhed er en af de ypperste og mest dyrebare sandheder jeg finder. Jesus siger dette umiddelbart efter at have slået fast at vi altid vil have trængsel, så længe vi er i denne verden. ”Men vær frimodig! Jeg har overvundet verden.”

Verden er et åndelig system, som kontrolleres af ondskabens åndehær i himmelrummet. Disse har Jesus vist sig som sejrherre over. Alle åndsmagter ved det. Dette skete i al offentlighed for dem (Kol. 2:15). Men vor modstander er Løgneren.

Derfor, lad os væbne os med disse fire sandheder: Vore synder er forladt! Vor tro har frelst os! Jesus lever! Han har overvundet verden!

På dette grundlægges vor frimodighed, både for Gud og mennesker. Disse sandheder er givet os for at vi skal have fred i Jesus Kristus.

Vil vi, næste gang vi får anledning, springe op at prise Gud for dette?

Conrad Myrland
STAVANGER

Akt det for bare glæde!

I foråret var jeg ude og beskar frugttræerne i haven. Da kom jeg til at tænke på lignelsen om Jesus som er vintræet, og Faderen vingårdsmændene, mens vi er grenene. Nogle af grenene stod for meget i vejret og da hængte jeg sten på for at få dem til at bøje sig ned. Dette gør man for at de skal få mere lys, og dermed kunne bære mere frugt. Akkurat det samme gør Gud med os og det er en del af den renselsesprocessen som der står om i vers 2 i Joh. 15.

Da gælder det om at vi ser at: "...vor trængsel, som er kortvarig og let, og virker for os en evig fylde af herlighed i overmål på overmål," 2. Kor 4:17.

Se på trængselen som vejen til frelse! "Men i samme grad som I har del i Kristi lidelser, skal I glæde jer, for at

I også kan juble i glæde når hans herlighed bliver åbenbaret." 1. Pet. 4:13.

"Herren er god mod den som venter på ham, mod den sjæl som søger ham. Det er godt at være stille og vente på Herrens frelse. Det er godt for en mand at han bærer åg i sin ungdom, at han sidder alene og tier, når han (Herren) lægger byrder på ham, at han trykker sin mund i støvet og siger: "Måske der endnu er håb" – at han vender sin kind til den som slår ham, lader sig mætte med vanære. For Herren forkaster ikke til evig tid, men om han bedrøver, så forbarmer han sig igen efter sin rige miskund. For det er ikke af hjertet han plager eller bedrøver menneskenes børn." Klag. 3:25-33.

Tor Myrland
STAVANGER

Skriv eller send en tegning ind til næste udgave før 1. juli!

3. årg.

2002

Nr. 2

Basunen

Eller hvis basunen giver en utydelig lyd, hvem vil så gøre sig rede til kamp?

Basunen er et uafhængig, kristent opbyggelsesblad rettet mod børn og unge. Bladet udgives af ungdom fra Danmark og Norge. Det udkommer ca. 5 gange årlig.

Alle kan frit gengive stof fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Brug gerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/